

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1950 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sættes under Forhandling.

Bærentsen: Arbejdet paa at skaffe Byen Thorshavn en bedre kommunal Forfatning end den nuværende har nu været paa 5te Aar, og der kunde derfor nok være Grund til at længes efter at komme til Afslutning, saa meget mere som den nuværende Ordning, som det allerede tidligere under disse Forhandlinger er udtalt, er i højeste Grad forældet, den stammer i Virkeligheden fra 1837, fra Frederik VI.s Tid, noget rent enestaaende her i Riget. Naar man nu ser paa det Forslag, som her foreligger til Forhandling og Afstemning, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling, maa det anerkendes, at det indeholder ganske betydelige Fremskridt i Forhold til det bestaaende. Det indeholder det Fremskridt, at Møderne i Kommunalbestyrelsen ere offentlige, hvad de ikke ere nu; at Styrelsen er centraliseret, medens den nu er spredt; der er en betydelig større Indfyldelse for de valgte Repræsentanter, end der nu er, og endvidere er det et Fortrin ved det nu foreliggende Forslag, at man har bibeholdt den nugældende lige Valgret for alle Vælgere, der svare mindst 4 Kr. i Indkomstskat til Kommunen. Det kan endvidere nævnes som et Fremskridt, at der oprettes en Ligningskommission og en Overligningskommission, medens Skatteligningen hidtil har været henlagt til Borgerrepræsentationen; endelig ere Valgtidene betydelig bedre end efter den nugældende Ordning. Dette Forslag er altsaa et betydeligt Fremskridt i Forhold til den nu bestaaende Ordning, og da Forholdet er saa slet, som det for Tiden er, samt da Sagens Forberedelse har været saa længe, kunde jeg i og for sig have tænkt mig Muligheden af nu at tilraade Vedtagelsen af dette Forslag som et Fremskridt eller i alt Fald som et Forhandlingsgrundlag. Jeg kunde have tænkt mig, at man foreløbig blev staaende derved og haabede paa, at der om ikke lang Tid vilde komme bedre Tider, saaledes at man kunde naa til virkelige Forbedringer

ogsaa med Hensyn til Valgretsordningen og hvad dertil hører. Der er ogsaa personlige Grunde, som kunde føre mig til at tilraade dette. Jeg skal særlig nævne Forholdet med Hensyn til Byraadets Formand, idet min Mening er, at den nuværende Landfoged i Byen er en meget habil og flink Mand, som man kunde være meget vel tjent med; da det her drejer sig om en enkelt Kommune, vilde jeg kunne tage saadanne personlige Hensyn. Det har ogsaa været stemmende med Lagtingets Tankegang, som det vil ses af de Forhandlinger, der ere trykte som Bilag til Betænkningen, at man, naar galt skulde være, hellere maatte nøjes med smaa Fremskridt end blive staaende ved det, der er. Jeg vilde altsaa i og for sig have kunnet tænke mig som en Mulighed at stemme for Lovforslaget, hvis Sagen havde foreligget rent, men det agter jeg dog ikke nu at gøre. Grunden dertil er væsentlig, at jeg selvfølgelig for det første ikke kan bortse fra, at Forslaget, som det nu foreligger, ikke efter Mindretallets Mening er tilfredsstillende. Men dernæst har den ærede Ordfører (Høst) under Sagens 2den Behandling indført et nyt Moment, som jeg mener at burde tage et ret væsentligt Hensyn til. Jeg sigter til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte om, hvad der kunde antages at være Grunden til, at Lagtinget havde stemt for Regeringens Forslag. Den ærede Ordfører forklarede ikke, hvad han i Virkeligheden mente med de Antydninger, han kom med. Han fremsatte heller ikke noget Bevis derfor, altsaa det staar rent vagt hen, hvad der egentlig har været sigtet til. Jeg vil dog derom sige, at det forekommer mig ret besynderligt, at den ærede Ordfører kunde fremsætte disse Udtalelser. Han sagde, at det maaske kan betragtes som et Udslag af de separatistiske Tendenser, som han mener, der er paa Færderne, at Lagtinget har stemt for Regeringsforslaget. Jeg siger, at det forekommer mig, at det vilde være et noget besynderligt Udslag af saadanne Tendenser, thi det Forslag, her foreligger, er i Virkeligheden et meget godt dansk Forslag. Det er et Forslag, der, hvad Valgretten angaar, mangfoldige Gange har været fremsat i den danske Rigsdag og ikke har Spor af separatistiske Tendenser. Jeg forstaa saaledes ikke, hvorledes den ærede Ordfører vil begrunde den Udtalelse, han fremsatte. Jeg tror imidlertid, at Lagtingets Medlemmer ville føle sig ret ilde berørte ved denne Udtalelse. Jeg skal ikke dvæle ved, at den slet ikke er be-